

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

URMEAZĂ-MĂ

Răspunde chemării

**O poveste
de dragoste**

Ales de Dumnezeu

Eroii credinței

Cu imperfecțiuni
și toate cele

NOTA EDITORULUI URMEAZĂ-MĂ

Străbătând Palestina cu mesajul iertării și iubirii lui Dumnezeu, Iisus transmite invitația „Urmează-Mă”. Ia ca exemplu acest pasaj din Evanghelia după Matei:

Pe când trecea pe lângă Marea Galileii, Iisus a văzut doi frați: pe Simon, zis Petru, și pe fratele său Andrei, care aruncau o mreajă în mare; căci erau pescari. El le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni”. Îndată ei au lăsat mrejele și au mers după El.

De-acolo a mers mai departe și a văzut pe alți doi frați; pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, care erau într-o corabie cu tatăl lor, Zebedei, și își cârpeau mrejele. El i-a chemat. Și îndată ei au lăsat corabia și pe tatăl lor și au mers după El (Matei 4:18-22).

Iisus a continuat să cheme bărbați și femei să i se alătore și chiar și după învierea Lui „i-a

spus [lui Petru] 'Vino după Mine' ” (Ioan 21:19).

Ce înseamnă să-L urmezi pe Iisus? Începe cu relația noastră cu Iisus și cuvintele Lui. Dacă trăim în cuvintele Lui și le lășăm să ne influențeze modul de gândire, vom fi transformați prin înnoirea minților noastre (Romani 12:2).

Deși creștinii din ziua de azi nu pot să-L urmeze fizic pe Iisus așa cum au făcut ucenicii, Biblia ne spune clar că a-L urma pe El include să aplicăm învățăturile Lui în viețile noastre. Iisus a spus astfel: „Dacă rămâneți în Cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi” (Ioan 8:31-32).

Ne rugăm ca acest număr al revistei să te ghideze să crești, să te întărești și să îți aprofundezi relația ta cu Dumnezeu.

O POVESTE DE DRAGOSTE

RONAN KEANE

În Biblie, Dumnezeu folosește deseori metafore sau ilustrații pentru a descrie relația noastră cu El; spre exemplu, un păstor și oile lui (Ioan 10:7-15), un tată și copilul lui (2 Corinteni 6:18), o viță și ramurile ei (Ioan 15:1-5) – și un mire și mireasa lui (Isaia 62:5).

Deși Biblia conține 66 de cărți, s-a observat că este ca o singură carte, cu o temă consistentă. Este o poveste de dragoste. Precum orice poveste de dragoste și aceasta are un început, urcușuri și coborâșuri și o concluzie dramatică.

Această poveste de dragoste chiar începe cu „La început”, atunci când Dumnezeu a creat primul bărbat și prima femeie, pe Adam și pe Eva. El i-a făcut exact așa cum a dorit, le-a dat suflarea de viață, iar apoi și-a admirat lucrarea: „Iată că erau foarte bune!”.

Din nefericire, primul bărbat și prima femeie au ales să respingă oferta lui Dumnezeu să aibă o relație eternă, perfectă și intimă cu Dumnezeu și, în schimb, au ales să rățăcească în căutarea scopurilor personale și în păcat. Fără Dumnezeu, oamenii care fuseseră creați să se bucure de intimitate cu El au ajuns să simtă singurătate, confuzie și durere. De-a lungul mileniilor, noi am încercat tot felul de lucruri

prin care să ne recuperăm sentimentul de împlinire pe care ni-l dăduse apropierea de Dumnezeu, însă nimic nu a putut să ne satisfacă.

În final, deși noi am fost cei care i-am întors spatele lui Dumnezeu, El a inițiat reconcilierea. În dragostea Lui, El a știut că era o singură soluție. În ciuda costului, El a ales, de bunăvoie, să își trimită propriul Fiu să ne conducă înapoi la El.

Ce înseamnă asta pentru noi? Înseamnă că, creștinismul nu este o simplă religie sau reguli sau ritualuri. Creștinismul este o relație – și nu orice relație, ci una pe care Biblia o aseamănă cu o căsătorie, unde se presupune că este intimitate, transparență, comunicare deschisă și speranțe și dorințe împărtășite. Biblia ne spune: „Căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este numele Lui” (Isaia 54:5) și „să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți [Iisus], ca să aducem rod pentru Dumnezeu” (Romani 7:4).

RONAN KEANE A FOST EDITOR EXECUTIV AL REVISTEI ACTIVATED ÎN PERIOADA 2013-2023.

CAUTĂ MAI ÎNTÂI ÎMPĂRĂȚIA LUI

Când Iisus își pregătea ucenicii pentru iminenta Lui moarte, i-a reasigurat cu aceste cuvinte: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el” (Ioan 14:23). Când îl inviți pe Iisus în viața ta, El vine în inima ta, spiritual, și începe să locuiască în inima ta. Câtă dragoste! Nu-i de mirare că Apostolul Ioan a scris: „Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi” (1 Ioan 4:19).

Însă, din păcate, pentru unii creștini, cu timpul, relația cu El devine o rutină și o formalitate. Ei uită cât de multe a făcut Domnul pentru ei, iar acea primă iubire minunată pe care au avut-o la început pentru El se estompează. Ei neglijează să facă o prioritate din relația lor cu Dumnezeu, așa cum i-a învățat Iisus pe ucenici că ar trebui să facă (Matei 6:33).

Iisus i-a învățat pe ucenici cât de important era să-L venereze pe Dumnezeu mai întâi și pe primul loc în viețile lor. El știa că nu vom pu-

tea rămâne dedicați, puternici și creștini roditori dacă nu-L punem pe El în centrul vieților noastre.

Ce pași practici putem face pentru a-L pune pe Iisus pe primul loc și să-L menținem acolo? Începe cu viața noastră zilnică alături de El. Putem să ne încredințăm ziua, timpul și viața Domnului în rugăciune și să-i cerem să ne călăuzească în voia Sa. Acest principiu de rugăciune este adevărat și în legătură cu munca noastră zilnică. Când avem termene limită care ne presează suntem tentați să-L scoatem pe Domnul din viața noastră ca să ne concentrăm doar asupra muncii. Dar să dăm relației cu Domnul o prioritate mai mică nu este o soluție.

Marii creștini sunt măreți nu datorită serviciului lor pentru Dumnezeu ci datorită relației apropiate pe care au avut-o cu El. Cu cât s-au aprofundat mai mult în credință și au umblat cu Domnul, au devenit mai mult ca El. Din

nefericire, greșeala noastră comună este să ne concentrăm pe munca pentru Domnul și să-L neglijăm pe Domnul! Iisus a spus: „Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu aduce mult rod; căci depărtați de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15:5).

Nu putem face munca Stăpânului fără puterea Stăpânului și ca să primim puterea Stăpânului trebuie să petrecem timp cu Stăpânul. Uneori ajungem atât de ocupați servindu-L încât uităm să-L iubim! Dumnezeu apreciază serviciul pe care i-L oferim și are nevoie de el, însă dorește și atenția, adorarea și comunicarea noastră personală cu El.

Dacă neglijăm legătura noastră cu Regele regilor poate fi dezastruos pentru viața noastră spirituală. Să îl punem pe Iisus pe primul loc în viețile noastre nu implică doar munca Lui de a împărtăși evanghelia cu alții, dar să punem și Cuvântul Lui pe primul loc în viețile noastre. De fapt, Biblia spune că Iisus *este* Cuvântul.

„La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit printre noi” (Ioan 1:1,14). Cuvântul lui Dumnezeu este hrană pentru suflet și este esențial pentru creșterea noastră spirituală.

Îl punem, de asemenea, pe Iisus pe primul loc în viețile noastre prin rugăciune. Putem face lucrul acesta când ne rugăm în fiecare dimineață la începutul zilei. Când te trezești, înainte să vorbești cu oricine, vorbește cu Iisus mai întâi. Încredințează-ți Lui ziua ta, dă-i Lui toate grijile tale și cere-i să-ți călăuzească calea.

Fă-ți timp să citești Cuvântul Său din Biblie și caută călăuzirea Sa ca să-ți întărească credința pentru ziua aceea. Cu toții avem nevoie de o doză zilnică din Cuvântul lui Dumnezeu și de rugăciune, ca să ne pregătească pentru orice ne-am confrunța în ziua aceea. Pe de o parte Iisus spune: „Fără Mine nu puteți face nimic”, dar, pe de altă parte, Biblia spune: „Pot *totul* în Hristos care mă întărește” (Filipeni 4:13). Acea putere începe când îl cauți pe Dumnezeu în rugăciune și citești Cuvântul Său.

Tu îi ai pe Iisus, Cuvântul Său și rugăciunea ca priorități în viața ta? Le dai primul loc? Sau se întâmplă ca alte lucruri să îl împingă pe Dumnezeu și Cuvântul Său pe locul doi, sau trei? În orice aspect al vieților noastre suntem chemați să-L punem pe Dumnezeu pe primul loc și să-i încredințăm toate lucrurile în rugăciune și venerare (Filipeni 4:6-7). Biblia ne spune: „Bucurați-vă întotdeauna. Rugați-vă neîncetat. Mulțumiți lui Dumnezeu pentru toate lucrurile; *căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Hristos Iisus, cu privire la voi*” (1 Tesaloniceni 5:16-18).

Iisus a spus: „Nu vă îngrijorați, dar, zicând: ‘Ce vom mânca?’ sau: ‘Ce vom bea?’ sau: ‘Cu ce ne vom îmbrăca?’ Fiindcă toate aceste lucruri neamurile le caută. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da de deasupra” (Matei 6:31-33). Să cauți mai întâi înseamnă să-L pui pe Dumnezeu și Împărăția Lui pe primul loc, mai presus de orice.

Nu vei pierde niciodată dacă alegi să cauți mai întâi Împărăția lui Dumnezeu!

COMUNICĂ CU DUMNEZEU ÎN RUGĂCIUNE

PETER AMSTERDAM

Rugăciunea este o componentă cheie a relației noastre cu Dumnezeu fiindcă este modalitatea de bază de comunicare cu El. Noi putem conversa cu Creatorul nostru prin rugăciune.

Nouă, creștinilor, ne-a fost dat privilegiul incredibil de a veni înaintea lui Dumnezeu în calitate de copii ai Săi datorită mântuirii care ni s-a acordat prin Iisus. Noi putem vorbi cu El, îl putem slăvi, îl putem venera și adora, îi putem spune că îl iubim și îi putem mulțumi pentru toate câte a făcut și câte continuă să facă pentru noi. Putem să-i spunem liber ce avem pe suflet și să ne spunem problemele și nevoile. Putem mijloci și pentru alții când au nevoie. Putem să ne aducem cererile înaintea Lui și să-i cerem ajutorul. Putem să-i spunem cât de mult apreciem lucrurile frumoase pe care le-a creat și să-i mulțumim pentru nenumăratele binecuvântări pe care le revarsă asupra noastră.

Când suntem slăbiți și obosiți, putem vorbi cu El despre asta. Când am făcut ceva greșit și am păcătuit, putem să mărturisim și să cerem iertarea Sa și o vom primi. Putem vorbi cu El când suntem bucuroși și când suntem triști, când suntem sănătoși și când suntem bolnavi, când suntem avuți și când suntem săraci, căci avem o relație cu Cel care ne-a creat, ne iubește foarte mult și dorește să fie implicat în fiecare aspect al vieților noastre.

tre.

Rugăciunea este modalitatea prin care îl invităm pe Dumnezeu să participe în viețile noastre de zi cu zi, îi cerem să se implice direct și personal cu lucrurile care sunt importante pentru noi. Când venim înaintea Lui în rugăciune îi cerem să participe activ la viețile noastre sau la viețile celor pentru care ne rugăm. Rugăciunea transmite realitatea situației noastre, că avem nevoie de El și că dorim prezența Lui în viețile noastre. Comunicarea cu Dumnezeu prin rugăciune este o modalitate de a ne apropia de El și de a ne adânci relația cu El.

Învățăături din Evangheliilor despre rugăciune

În cele patru Evangheliile, când Iisus s-a rugat, El s-a rugat mereu către Tatăl Său, și i-a învățat pe ucenici să facă la fel. Prin credință în Iisus, noi am devenit copii ai lui Dumnezeu (Ioan 1:12). Când ne rugăm, noi venim înaintea Tatălui nostru. Noi putem avea o legătură personală cu El, așa cum am avea cu tatăl nostru pământesc.

Pe lângă faptul că trebuie să ne rugăm Tatălui în Numele lui Iisus, după cum i-a învățat Iisus pe ucenicii Săi, din Evangheliile învățăm că trebuie să oferim rugăciuni și lui Iisus. „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă [îmi] veți cere ceva în Numele Meu, voi face”

(Ioan 14:13-14, traducere din engleză).

Când Iisus i-a învățat pe oameni despre rugăciune prin pilde, El a făcut comparație cu situația în care un prieten ar veni să împumute pâine la miezul nopții (Luca 11:5-8), sau când judecătorul nedrept i-a răspuns în cele din urmă femeii care îl tot ruga (Luca 18:1-8). Prin aceste exemple El le-a arătat oamenilor că dacă prietenul sau judecătorul nedrept au răspuns cererilor, cu atât mai mult Tatăl ceresc va răspunde cererilor adresate Lui. El a arătat că ar trebui să avem încredere că rugăciunile noastre sunt întotdeauna auzite de Tatăl nostru iubitor și generos (Matei 7:9-11).

În pilda cu vameșul și fariseul, Iisus vorbește despre smerenie și despre mărturisire în rugăciune (Luca 18:10-14). Iisus a învățat oamenii că rugăciunile pompoase și pretențioase, care doar atrag atenție asupra sinelui, ar trebui evitate; rugăciunile ar trebui, mai bine, să vină din sinceritatea inimii (Matei 6:5-6). Prin exemplul Său noi învățăm să ne rugăm în solitudine (Luca 6:12), să ne rugăm cu recunoștință (Ioan 6:11), să ne rugăm când avem dificultăți și să mijlocim pentru alții în rugăciune (Ioan 17:6-9).

Rugăciunea are un rol vital în viețile noastre spirituale, în legătura noastră cu Dumnezeu, în progresul nostru spiritual și în eficiența noastră ca și creștini. Exemplul lui Iisus de

rugăciune, când s-a distanțat de partea aglomerată a vieții Sale și și-a făcut timp, în singurătate, să se roage, să mijlocească pentru alții și să se roage rugăciuni eficiente, marchează calea pentru cei care doresc să îi urmeze pașii.

Rugăciunea n-ar trebui să fie o conversație într-o singură direcție, când noi tot vorbim și ne așteptăm ca Dumnezeu să asculte. În rugăciune ar trebui să fim deschiși să auzim și ce are Dumnezeu să ne spună, prin Biblie, prin ceea ce au scris alți învățați și preoți, cât și atunci când stăm noi înșine în liniște înaintea Lui, ne deschidem inimile și auzim vocea Lui vorbindu-ne personal.

Dumnezeu poate să ne vorbească în multe feluri: prin impresiile pe care ni le dă, prin gândurile care ni le aduce în minte, prin versetele Bibliei sau prin vocea Duhului Său care vorbește inimilor noastre. Rugăciunea este comunicare, iar comunicarea este cu două sensuri. Deci, pe lângă faptul că îi cerem lui Dumnezeu să asculte ce avem de spus, ar trebui să-i dăm și Lui ocazia să ne vorbească.

Rugăciunea este modalitatea noastră de a comunica cu Dumnezeu, de a veni și de a rămâne în prezența Lui. Când ne urcăm în poala Tatălui, ca un copil al Său, îl putem întreba orice și putem avea încredere în El pentru toate. Putem simți iubirea Lui pentru noi, asigurarea Lui și grija Lui.

MODELUL DE RUGĂCIUNE: TATĂL NOSTRU

RONAN KEANE

În Biblie sunt consemnate multe situații în care Iisus s-a rugat. Uneori s-a rugat noaptea (Luca 6:12). Alteori s-a trezit înainte de răsărit să se roage (Marcu 1:35). Odată s-a rugat înaintea ucenilor Săi ca să le fie un exemplu (Ioan 11:41-42).

El s-a rugat atât pentru ucenicii Lui, cât și pentru noi, cei ce vom ajunge să-L cunoaștem de-a lungul anilor (Ioan 17:21-22). El a oferit rugăciuni de slavă și de mulțumire Tatălui Său (Luca 10:21). S-a rugat și în momentele de agonie și de dificultate personală (Luca 22:41-44).

Odată, ucenicii i-au cerut să-i învețe cum să se roage, așa că El i-a învățat o rugăciune simplă care a rămas de atunci un model pentru creștini.

Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfințească-se Numele Tău;
Vie împărăția Ta;
Facă-se voia Ta,
Precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele
Dă-ne-o nouă astăzi;

Și ne iartă nouă greșelile noastre,
Precum și noi iertăm greșiților noștri;
Și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.

Căci a Ta este Împărăția și puterea
Și slava în veci. Amin.

– Matei 6:9-13

PRIORITĂȚI

MARIA FONTAINE

Dacă astăzi ar fi ultima ta zi de viață și ai ști asta, cât timp ai petrece cu lucrurile semnificative pentru eternitate? Minutetele tale ar fi extrem de prețioase și ai alege să le petreci cu lucrurile cele mai importante pentru tine.

Ai dori să-i iubești pe cei dragi ție și să te asiguri că ei știu cât de mult înseamnă pentru tine. Dacă ai fost vreodată față în față cu moartea sau ai avut lângă tine pe cineva drag bolnav de o boală ce-i periclita viața și ai văzut cum i-a afectat prioritățile, atunci știi din proprie experiență despre ce vorbesc. Totul devine foarte clar în acele momente. Îți dai seama că tot ce contează este dragostea – să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău și să-i iubești pe ceilalți (Matei 22:37-39).

În vremuri bune și în vremuri rele, bucuria și speranța eternă pe care Iisus le oferă este ani lumină deasupra a orice poate oferi lumea. Împlinirea, pacea, iubirea, satisfacția, înțelegerea, adevărul – nu există ceva pe lumea asta care poate concura cu El în aceste aspecte. Biblia spune: „și lumea și pofta ei trec; dar cine face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” (1 Ioan 2:15-17).

Necesită disciplinarea minții și trupului să învățăm să prețuim lucrurile eterne ale lui Dumnezeu mai presus decât plăcerile trecătoare pe care le oferă lumea. Nimic din ce oferă viața aceasta temporară nu poate satisface cu adevărat setea profundă a sufletului. Doar Iisus poate satisface. El este „calea, adevărul și viața” (Ioan 14:6).

PENTRU RUGĂCIUNE

HRANĂ SUFLETEASCĂ

Slăvește-L pe Domnul și mulțumește-i înaintea de a-ți prezenta cererea.

Psalmul 95:2: Să mergem înaintea Lui cu laude, să facem să răsunе cântece în cinstea Lui!

Psalmul 100:4: Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-i numele.

Filipeni 4:6: Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.

Să îți aduci fiecare nevoie înaintea lui Dumnezeu în rugăciune.

Matei 7:7-8: Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide. Căci oricine cere capătă; cine caută găsește; și celui ce bate i se deschide.

Matei 21:22: Tot ce veți cere cu credință, prin rugăciune, veți primi.

Ioan 16:24: Cereți și veți capăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Roagă-te cu credință.

Marcu 11:24: De aceea vă spun că orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit și-l veți avea.

Romani 4:21: Deplin încredințat că El ce făgăduiește, poate să și împlinească.

Evrei 11:6: Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

Să te rogi în numele lui Iisus.

Ioan 14:13-14: Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.

Ioan 16:23: Adevărat vă spun că orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, vă va da.

Ioan 15:16: Nu voi M-ați ales pe Mine; ci Eu v-am ales pe voi; și v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.

Să te rogi în conformitate cu voia Sa.

Psalmul 143:10: Învață-mă să fac voia Ta, căci Tu ești Dumnezeu meu. Duhul Tău cel bun să mă călăuzească pe calea cea dreaptă!

Matei 6:10: Vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

1 Ioan 5:14-15: Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice i-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care i le-am cerut.

Amânările lui Dumnezeu nu sunt refuzuri

Fiecare dintre noi a avut dezamăgiri când lucrurile n-au mers așa cum am vrut, iar dacă ne-am și rugat pentru deznodământul dorit, atunci dezamăgirea a fost dublă – mai întâi pentru că nu am primit ce am cerut și apoi fiindcă ni s-a părut că Dumnezeu ne-a lăsat.

Chiar dacă au fost motive evidente și logice pentru care nu s-a întâmplat ceea ce am sperat și pentru ce ne-am rugat, tot am fost tentați să ne întrebăm de ce n-a făcut Dumnezeu să se întâmple. Dacă El este Dumnezeu, atunci poate face orice, și dacă ne iubește atât de mult precum spune Biblia, atunci de ce n-am primit răspuns la rugăciunea noastră? În astfel de momente este ușor să ne supărăm pe Dumnezeu că nu ne-a răspuns la rugăciune așa cum am sperat.

Primul lucru pe care ar trebui să-l ținem minte este că Dumnezeu nu ratează niciodată să facă ceea ce este cel mai bine pentru toți cei implicați și nu își retrage promisiunile date în Biblie. Noi, pe de altă parte, putem și chiar eșuăm uneori. De asemenea, pentru că ne-a dat liberul arbitru, este de multe ori limitat în ceea ce poate răspunde la rugăciune de alegerile noastre sau ale altora implicați.

Dumnezeu răspunde întotdeauna la rugăciuni, însă nu o face întotdeauna imediat sau în felul în care ne așteptăm noi de la El. Uneori El răspunde cu da, alteori cu nu, iar alteori cu așteptă. Există o serie de factori care afectează

acest proces, printre care: tu și situația ta, Dumnezeu și voia Lui, și situațiile celorlalți implicați.

Când toate condițiile sunt așa cum trebuie pentru rezultatul știut de Dumnezeu că este cel mai bun, atunci El va răspunde conform voinței Sale perfecte și planului Său perfect. Deci, să nu te îndoiești niciun moment că Dumnezeu nu va răspunde. Ai încredere în El și mulțumește-i pentru răspuns – chiar dacă nu îl vezi imediat!

*

Funcția rugăciunii nu este de a-L influența pe Dumnezeu, ci mai degrabă de a schimba natura celui care se roagă. – *Søren Kierkegaard (1813–1855), scriitor și filozof danez*

*

Mă rog fiindcă nu mă pot ajuta singur. Mă rog fiindcă sunt neajutorat. Mă rog fiindcă nevoia curge din mine continuu, fie că umblu, fie că dorm. Nu îl schimbă pe Dumnezeu. Mă schimbă pe mine. – *C. S. Lewis (1898–1963), scriitor și teolog laic britanic*

*

Noi credem că rugăciunea ne pregătește pentru muncă, sau ne calmează după muncă, însă rugăciunea este esența muncii. – *Oswald Chambers (1874–1917), evanghelist și scriitor scoțian*

Credința acum și pentru totdeauna

MARIA FONTAINE

Putem trece prin viață și să ratăm unele dintre lucrurile pe care Dumnezeu încearcă să ne învețe dacă nu le căutăm în mod intenționat să le învățăm de la Dumnezeu. Unele lucruri sunt evidente, însă altele nu sunt și le putem rata dacă nu îi cerem Lui sau nu ne deschidem ochii la ceea ce El încearcă să ne arate prin lucrurile prin care trecem.

Când aducem situații înaintea lui Dumnezeu și ne rugăm pentru ele în avans, El ne poate călăuzi și ne poate da înțelepciunea Lui, ceea ce promite că va da cu generozitate celor ce cer în credință (Iacov 1:5). Însă este la fel de important să ne rugăm și după aceea, în legătură cu deznodământul, mai ales când lucrurile nu au mers așa cum ne-am așteptat sau cum am vrut noi. Dacă ne facem timp să ne gândim și să ne rugăm pentru acestea El ne poate ajuta să învățăm din fiecare experiență.

Felul în care lucrează Iisus în viețile noastre și felul în care alege El să facă lucrurile trece de multe ori de puterea noastră de înțelegere. Trebuie să ne reamintim constant că El știe cel mai bine, că El le face pe toate bine și că prioritățile Lui sunt de obicei diferite, mai pe termen lung și mai de ansamblu decât ale noastre.

Deși avem toate acele minunate promisiuni

ale Sale – promisiuni precum: „Orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea” (Ioan 15:16), „Cereți și vi se va da, căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide” (Matei 7:7) și „Dacă ați avea credință... nimic nu v-ar fi cu neputință” (Matei 17:20) – trebuie să ne reamintim că nu suntem noi cei ce vedem în ansamblu trecutul, prezentul și viitorul și planul de ansamblu al eternității. În final trebuie să se facă voia lui Dumnezeu. Dumnezeu este în control, iar El știe cel mai bine.

Ne putem încuraja cu gândul că fiecare creștin, din toate timpurile, a trebuit să învețe să se încreadă în Dumnezeu și în căile Sale minunate atunci când lucrurile nu se întâmplau așa cum spera el. Amintește-ți că Iisus dorește să fie păstorul tău personal (Psalmul 23). Când te simți singur, când ai nevoie de un umăr pe care să plângi, de cineva care să te înțeleagă, de un cuvânt de simpatie și de încurajare, El este tot timpul disponibil.

Poți merge la El și poți primi de la El călăuzire, încurajare și pace. El îți va vorbi inimii tale prin acel „susur blând” (1 Regi 19:12) și prin Cuvântul Său scris, iar tu îl vei înțelege mai bine și vei vedea ce prieten apropiat și grijuliu este El.

EROII CREDINȚEI: CU BUBÉ ȘI TOATE CELE

PHILLIP LYNCH

Un lucru care pare unic Bibliei este că toți „eroii credinței” – cu excepția lui Iisus, bineînțeles – au fost bărbați și femei pe departe perfecți. După cum e vorba, erau „cu bube și toate cele”. Mie îmi place istoria și dacă citești multe dintre însemnările istorice sau literatura antică, se pare că eroii sunt vedete. Defectele lor, dacă au avut, se pare că au fost editate. Însă nu același lucru este cu eroii din Biblie. Eu cred că prezentarea cu bube și toate cele dă o mai mare credibilitate Bibliei.

Mă încurajează cel mai mult când citesc despre cei mai apropiați ucenici ai lui Iisus, când El era pe pământ. Să începem cu Petru. Privit în mod tradițional ca șeful apostolilor, Petru s-a dezis de Iisus tocmai în noaptea când El avea cel mai mult nevoie, fiindcă era judecat și condamnat la moarte. Și nu doar o dată, ci de trei ori. „Atunci el a început să se blesteme și să se jure: 'Nu cunosc pe omul acesta despre care vorbiți!' ” (Marcu 14:71). Blestemând și jurând? Nu prea sună a comportament de om sfânt.

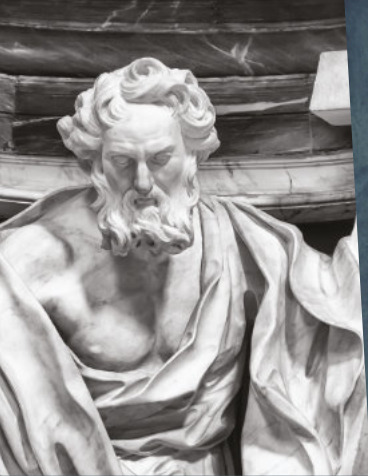
Ioan se numește pe sine, în Evanghelia sa, „ucenicul pe care Iisus îl iubea” (Ioan 21:20) însă Marcu povestește de un incident care nu-l pune într-o lumină prea bună pe Ioan și pe frațele lui, Iacov:

„Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Iisus și i-au zis: 'Învățătorule, am vrea să ne faci ce-ți vom cere'. El le-a zis: 'Ce voiți să vă fac?' 'Dă-ne să ședem unul la dreapta Ta și altul la stânga Ta, când vei fi îmbrăcat în slava Ta' ” (Marcu 10:35-37). Iar Matei, povestind de același incident, spune: „Cei zece, când au auzit, s-au mâniat pe cei doi frați” (Matei 20:20-24).

Nu era prima oară când ucenicii s-au certat între ei despre care să fie primul. „Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Iisus i-a întrebat: 'Despre ce vorbeți unul cu altul pe drum?' Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare” (Marcu 9:33-34).

Apoi este Matei, vameșul. Vameșii colectau taxe și erau priviți ca ticăloși. Romanii instituiseră sistemul de taxare ca să strângă bani de la teritoriile cucerite. Ei licitau dreptul de taxare celui care oferea cel mai mult, care promitea să aducă anual suma respectivă de bani visteriei imperiale.

În realitate, acești vameși erau liberi să colecteze oricât de mult puteau și să țină surplusul pentru ei. Ei puteau decide cât de mult să taxeze. Era un sistem dur și incorect care îi subjugă pe cei săraci. Unele dintre marile nume ale

Romei, precum Brutus și Casius, care au conspirat să-l omoare pe Cezar, erau proprietari de astfel de firme de taxare – deși le conduceau prin alții, căci, tehnic, romanilor nu le era permis să se ocupe cu astfel de afaceri josnice.

Deci Matei a făcut parte din această afacere, probabil ca subcontractant. Se pare că avea un loc preferat la porțile orașului unde putea colecta taxe de la toate bunurile care intrau și ieșeau. În ochii evreilor pioși, afacerile sale financiare cu neamurile îl făceau chiar impur din punct de vedere ritualic. El nu era un membru de vază al societății evreiești.

Iar ceilalți apostoli? Andrei, Tadeu, Filip și Nataniel (zis Bartolomeu) de-abia dacă apar în cele patru evanghii, dar știm că altul – Simion – fusese membru al unei fracțiuni de zeloți revoluționari violenți care juraseră să răstoarne ocupația romană și pe marionetele lor de conducători. Apoi, bineînțeles, faima lui Toma care s-a îndoit de învierea lui Iisus. Fără să mai menționăm de Maria Magdalena, din care Iisus scosese șapte demoni (Luca 8:2) – deși ea fusese prima căreia Iisus i s-a arătat după învierea Sa.

Și cum rămâne cu eroul din Faptele Apostolilor? Pavel a fost un fariseu convertit care, după cuvintele sale, mai înainte: „prigoneam

peste măsură de mult Biserica lui Dumnezeu și făceam prăpăd în ea” (Galateni 1:13).

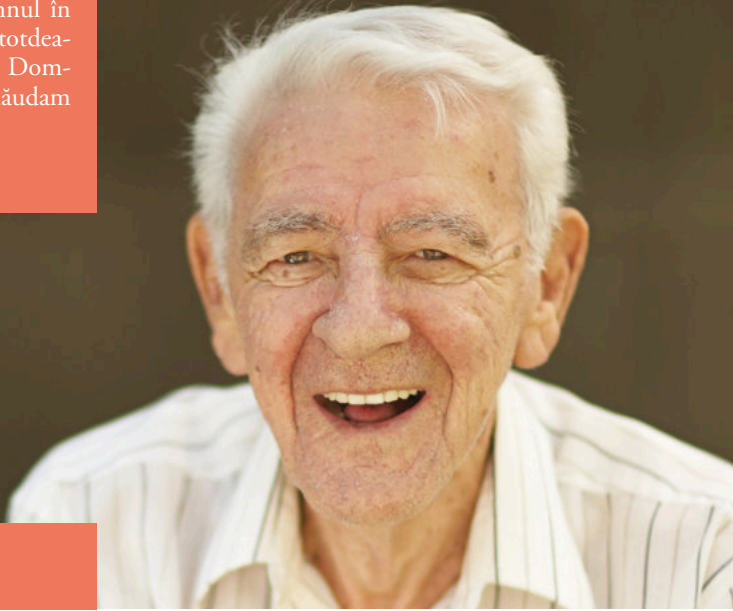
Însă acești ucenici – oameni simpli care au devenit extraordinari datorită credinței și loialității lor față de Iisus – sunt unii dintre eroii și eroinele mele. Ei sunt o inspirație pentru mine deoarece, în ciuda slăbiciunilor lor umane, au fost credincioși chemării lui Dumnezeu și au făcut lucruri minunate pentru Dumnezeu și pentru ceilalți oameni. Și, prin harul lui Dumnezeu, putem și noi să fim credincioși Lui și chemării Sale pentru viețile noastre.

PHILLIP LYNCH ESTE SCRITOR EXPATRIAT
DIN NOUA ZEELANDĂ ȘI TRĂIEȘTE ÎN
ATLANTIC, CANADA.

Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea. Înălțați pe Domnul împreună cu mine. Să laudam cu toții Numele Lui!
– Psalmul 34:1,3

INIMA VESELĂ

MARIE ALVERO

Noi suntem ucenici ai lui Iisus și ar trebui, implicit, să avem o atitudine „recunoscătoare”, ținând cont că Iisus a murit ca să ne salveze de separarea eternă de Dumnezeu. Asta ar trebui să ne însuflețească și să înlătore de la noi tot ce este irelevant. Dar mi se întâmplă și mie să cad pradă reacțiilor mai puțin recunoscătoare fiindcă, ei bine, traficul, nebunia, stresul, prea puține din astea, prea multe din altele, ne afectează. Știu cum este!

Totuși știu că pentru imaginea de ansamblu toate detaliile zilnice contează foarte puțin și doresc să am bucurie în inimă. Doresc să îți împărtășesc trei aspecte pe care m-am concentrat eu ca să fiu pozitivă în reacțiile mele și în felul cum privesc eu lucrurile.

Să fii recunoscător pentru cel mai mic lucru. Învăț să observ și cel mai mic lucru care aduce bucurie, iar lista este nesfârșită: răsăritul, apusul, o ceașcă grozavă de cafea, aerul proaspăt al dimineții, răsul unui copil, brațele puternice ale soțului meu, o carte bună, perna mea și lista se continuă. Am descoperit că dacă păstrez în minte această listă de mici bucurii mă ajută să atenuiez impactul lucrurilor dificile pe care le aruncă viața în mine.

Nu te atașa de niciun deznodământ în mod deosebit. Asta este mai greu! Au existat momente când îmi doream foarte mult să se întâmple ceva anume, însă erau în joc și lucruri pe care nu le puteam controla. De obicei îmi este greu să spun: „Oricum, sunt recunoscătoare”, căci cine vrea să fie recunoscător pentru un diagnostic rău, sau să fie respins când își caută de lucru? Dar am învățat că recunoștința mea nu ar trebui să se bazeze pe rezultat, ci pe faptul că Dumnezeu este bun. Întotdeauna. Chiar și atunci când bunătatea Lui depășește puterea mea de înțelegere.

Să îți amintești de bunătatea lui Dumnezeu. În ciuda tuturor îngrijorărilor mele, în ciuda situațiilor dificile, oare nu am trecut prin toate cu bine? Niciuna din situațiile dificile nu m-au ruinat. N-am ajuns niciodată într-un loc unde iubirea lui Dumnezeu să nu mă ajungă. Precum a spus Pavel: „Răbdarea aduce biruința în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea” (Romani 5:4). Când mă opresc ca să-mi amintesc de bunătatea lui Dumnezeu, inima mea este inundată de acest adevăr, iar perspectiva mea poate deveni din nou recunoscătoare.

COMUNICARE PRIN VENERARE

MARIA FONTAINE

Când rămânem în bunătatea lui Dumnezeu, bunătatea Lui ne înconjoară și pătrunde în gândurile și în atitudinile noastre. Când avem gânduri pline de credință și rostim cuvinte de credință, ne apropiem de Dumnezeu și ne aliniem cu voia Sa și cu scopul Său pentru noi. Când îl slăvim și îl venerăm pe Dumnezeu, ne apropiem de El.

Prin comuniunea noastră cu Dumnezeu noi câștigăm înțelegere și ajungem să vedem mâna Lui în viețile noastre. Venerarea ne pune pe lungimea de undă a lui Dumnezeu. Slava ne învigoarează credința; ne încurajează să vedem peste circumstanțele prezente și să ne concentrăm asupra împlinirii promisiunilor lui Dumnezeu ca răspuns la rugăciunile noastre. Recunoștința transformă momentele grele în triumfuri. Slava ne reamintește că, împreună cu Dumnezeu, toate lucrurile sunt posibile (Marcu 10:27).

Cu cât îl slăvești pe Dumnezeu și îți exprimi mai mult iubirea față de El, cu atât mai multe motive vei găsi să-L slăvești. Cu cât îl venerezi mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai firesc vor curge cuvintele și laudele tale către El. Îl putem slăvi pe Tatăl ceresc pentru toate lucrurile minunate pe care le-a făcut pentru noi în trecut și pe care le va face în viitor. Biblia spune: „Tot ce are suflare să laude pe Domnul” (Psalmul 150:6).

Isus, plantează în noi dorința de a Te căuta și de a avea o relație cu Tine. Ajută-ne să perse-

verăm în relația noastră cu Tine. Ajută-ne să nu fim atât de prinși cu munca noastră și cu lucrurile vieții de zi cu zi încât să neglijăm ceea ce este cel mai important – relația noastră cu Tine.

Să fim mereu aproape de Tine.

RUGĂCIUNEA ZILEI

O RUGĂCIUNEA DE COMUNIUNE

Doamne, Dumnezeul meu, tovarășul meu inseparabil – nimic nu-mi poate tăia creanga mea de via Ta (Ioan 15:5). Fie că Te simt aproape sau nu, Tu ești întotdeauna cu mine. Îți mulțumesc că nu ești un Dumnezeu îndepărtat. Tu ești lângă mine, în mine, în jurul meu și mă susții.

Ajută-mă să fiu conștient continuu de prezența Ta. Este așa de minunat să știu că pot comunica cu Tine! – Nu doar prin slavă, sau când îți cer favoruri, sau când ascult șoaptele Tale în inima mea, dar și când povestesc cu Tine ca și cum am fi prieteni apropiați. Pot să-ți pun întrebări, pot să-mi exprim sentimentele și, pe scurt, pot să-mi împart viața cu Tine.

Îți mulțumesc că nu trebuie să muncesc pentru iubirea Ta. Îți mulțumesc că este un dar gratuit și că Tu nu îți bazezi iubirea Ta pentru mine pe circumstanțe, pe condiții și pe evenimente. Tu m-ai iubit înainte ca eu să Te fi iubit pe Tine (1 Ioan 4:19).

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

DUMNEZEU ESTE PREZENT

Chiar dacă ți-ai pierdut toate bunurile materiale dar ți-ai păstrat credința, în final nu ai pierdut nimic. Dacă ai credință, atunci nicio înălțime de neescaladat, niciun râu de netrecut, niciun zid impenetrabil, niciun tsunami de depresie economică nu te poate trage la fund și nu te poate separa de dragostea Mea (Romani 8:38-39).

Credința este moneda lumii nevăzute. Rata ei de schimb nu depinde de fluctuațiile economice sau de „corecțiile” bursei de valori. Valoarea credinței nu poate fi măsurată. Credința îți poate schimba circumstanțele, condițiile și felul cum privești viața. Nu dispăre cu nicio recesiune, pandemie, dezastru natural, accident sau orice altă calamitate. Credința te poate

scoate din orice criză, datorie sau pierdere, chiar și din cele provocate de tine însuși.

Îți poți pune credința în Mine, fiindcă Eu nu te voi dezamăgi niciodată. Chiar și atunci când te confrunți cu amânări și cu provocări aparent de netrecut, Eu pot eclipsa orice pierdere și chiar pot aduce ceva bun dintr-o aparentă înfrângere. Eu te iubesc atât de mult că ți-am promis că vei primi orice vei cere – atâta timp cât este în cadrul voinței și planului Meu – dacă ceri cu credință.

Dacă dorești să simți liniște și stabilitate interioară, ceea ce numai Eu pot da, cere și vei primi, pentru ca bucuria ta să fie deplină (Ioan 16:24).